

elektronická
KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 27, listopad 2012

Aktuálně

Dámské vodácké halenky téměř na dosah

Metodika

Koloběh vody

Vzpomínáme

Alois Pučalík – Ali

Marie Mazánková – Kapitánka

Kapitáni a kapitánky!

Podle mayského kalendáře, Sibylina prorocství, Nostradamových veršovánek, desítek až stovek hoaxů i sečtělé sousedky paní Ventylšlauškové se 21. 12. 2012 něco stane, nejspíš konec našeho světa.

Ten může mít nejrůznější formy:

Pád obřího meteoritu, posun zemských desek (tedy nikoli těch středo a raně novověkých sbírek spisů, zápisů a předpisů), výbuch Slunce, přepólování zemského či jiného magnetismu, prudkého ochlazení, prudkého oteplení, nepochopitelného zastavení času, nepochopitelného urychlení času, přistání mimozemské civilizace, přistání mimozemských virů, pandemie neznámé choroby, rozpad soustav řídicích státní i nadstátní celky, rozpad monetárních systémů, rozpad plastových polymerů, zhroutil elektrických a vůbec energetických sítí, dokončení světové kybernetické sítě nezávislé na nedokonalém lidském organismu, ...

Jéje, to je možnost!

Je zřejmé, že něco (něco málo) může být reálnou hrozbou bez vztahu k mayské posedlosti propojovat početní soustavy.

Je zřejmé, že něco (něco málo) z toho bylo vnímáno jako hrozba po celých předchozích pět tisíc let, kdy jsme schopni vnímat kulturu jako způsob myšlení lidských společenstev.

Je však také zřejmé, že po celou tu dobu provází lidstvo opatrný optimismus: Je to blbý a bude i hůř, ale když uděláme tohle nebo támhleto, tak se můžeme zachránit.

Nechci prezentovat představy o vzniku kultů a náboženských forem, nechci dokazovat, že se ve výpočtech sekli buď Mayové nebo překladatelé jejich kodexů. Od toho jsou povolnější.

Z nich bych chtěl připomenout jen astronoma Jiřího Grygara, který nedávno připustil možnost srážky s tělesem, které by nás mohlo vyhubit,

ale současně sdělil, že všechna taková tělesa umíme rozpoznat s třicetiletým předstihem. A pak vymyslet něco typu filmu Armagedon nebo seriálu Návštěvníci.

Ale i na tom strašení a bubákování katastrofou vidím něco pozitivního. Lidé, kteří se na něco takového připravují, mezi námi jsou. Připravují si zásoby trvanlivých potravin, představují své chalupy na úkryty s vlastní pitnou vodou, učí se chovat kozy, vyrábět sýr, péct chleba, topit dřevem, rozdělat oheň, svítit svíčkami. A v nádržích svých dopravních prostředků nemají nikdy méně než polovinu paliva.

Panikáři? Blázni? Skauti?

Heslo, které nosíme na opasku, se vztahuje i na nácvik života bez technických vymožeností, bez elektřiny, bez fungující mobilní a satelitní sítě, bez zásob predestilované ropy. Umět žít jako naši (a indiánští a arabští a černoští a indičtí a romští a ...) předkové vnímám jako jeden z cílů skautské výchovy, ve kterém jsou zahrnuty všechny tři základní principy našeho hnutí.

Trochu jít proti proudu času, proti proudu pohodlí, proti proudu konzumní společnosti vyžaduje úsilí, kterým se vyznačovali skautští vůdci a kapitáni před sto, šedesáti i dvaceti lety. A na to vy, kapitáni a kapitánky vodních skautů, máte.

Ostatně si myslím, že největší katastrofou, která by v blízké době mohla postihnout Junák a český skauting, je jeho přeměna na celostátní a státem řízenou organizaci. Tohle kdysi udělali Italové a vznikla fašistická organizace Balilla, udělali to Němci a z Tažných ptáků vznikla Hitlerova mládež, udělali to Sověti a vznikl Pionýr. Když byl v roce 1938 pozván náš ABS, aby jim to pomohl reformovat, vrátil se s názorem, že to prostě nejde (a smrtelnou chorobou). Poválečný ministr školství komunista Zdeněk Nejedlý se pokusil přestavět Junák na organizaci pionýrského typu a když to nešlo, Junák skončil.

Kapitáni a kapitánky!

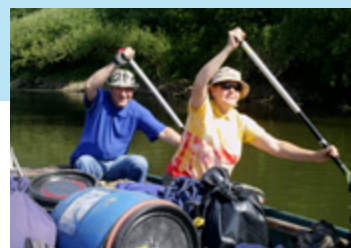
Přeji nám všem, abychom se v příštím roce mohli společně usmát obavám z mayského kalendáře, ale přesto byli dobře připraveni na katastrofy všeho druhu.

Váš Vezír

Třináctka Opařany na ZVaS 2

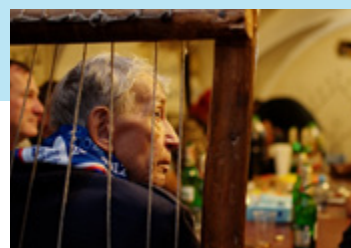
Wisla 2012 4

Dámské vodácké halenky 6

Alois Pučalík - Ali 7

11. Středo-evropské Jamboree 12

Třináctka Opařany na celorepublikovém kole ZVaS

Vlčata 13. přístavu vodních skautů Opařany se probojovala až do samého republikového kola Závodu vlčat a světlušek, který se letos konal v Litvínově. Tento tým kluků se těsně o jediný bod umístil na krásném 4. místě. Gratulujeme! Ovšem na toto republikové kolo nebylo jen tak lehké se dostat..

Celé to začalo ke konci dubna letošního roku, kdy se konalo okresní kolo Závodu vlčat a světlušek 2012 (dále jen ZVaS) v Borotíně. Třináctku Opařany reprezentovaly dvě hlídky vlčat. Celý závod se nesl v tématu pohádkových bytostí a byl velice pěkný. Trasa závodu vedla kolem rybníka a přes místní zříceninu hradu Borotín. Jedna z našich hlídek skončila na 5. místě a druhá, i přes převržení na rybníce, kterému jsme nejdříve nevěřili, jsou to přece vodní skauti, skončila na krásném 1. místě a postoupila do krajského kola jižních Čech.

Na krajské kolo ZVaSu jsme se tedy vlakem vydali do Volyně. Žádné velké úspěchy nikdo z nás neočekával. Věděli jsme totiž, že do republikového kola postoupuje jen první hlídka. Hned

po příjezdu jsme zjistili, že do Volyně se moc vodních skautů neprobojovalo. Byli jsme opět jako jedni z mála viditelní v modrých krojích. Závod ve Volyni byl také tématický, soutěžící celý den získávali bonbony a zachraňovali krále Sladocha a jeho království. Po závodě byly pocity našich kluků rozporuplné. Kluci věděli, že disciplína, na které vyhořeli, byla zdravotní. Že postoupíme do republiky, nás v tu dobu ani nenapadlo. Takový křik jako na vyhlášení vítězů snad Volyně nikdy nezažila. Kluci skončili těsně o jediný bod, ale přece na prvním místě a to znamenalo, že jedeme do republikového kola. Ano, výrazní vodní jim to ve Volyni pěkně natřeli. :)

Republikové kolo přišlo v září po prázdninách a my s nacvičenou scénkou na zahájení a plni vědomostí jsme se vypravili na cestu na sever. Celkem se v Litvínově sešlo okolo dvou stovek skautů z celé České republiky. Tématem letošního ročníku ZVaSu byl příběh města Ember. Bylo zde připraveno mnoho aktivit, ať už zvládnutí krizových situací, skautské dovednosti, zdravotní,

manuální zručnost, kuchařské umění, fyzické zdatnosti či doprovodné stánky s výrobou náramků, vařeček, drobnůstek z kůže a spousty dalšího. Na trase závodu bylo také nutné se pohybovat nejen po svých, takže si vlčata opět zopakovala pádlování na pramicích či zkusila jízdu na koloběžkách. První příčku v soutěži vyhrála v klučičí kategorii hlídka z Turnova a naše hlídka získala krásné čtvrté místo. Podotkneme, že naši kluci skončili jako první vodní hlídka v republice. Aneb Opařany jsou první vodní hlídkou v České republice!

Nejvíce kluky potěšilo, že překonali hlídku opařanských vlčat, která v roce 1998 vyhrála v Tišnově na Závodě vlčat a světlušek 5.místo. Někteří z nich jsou dnes jejich vedoucí na schůzkách a všelijakých akcích.

Je skvělé, jak se kluci bezvadně umístili. Gratulujeme!

Adéla Selarová, Opařany

FOTO MICHAL DONČUK - DON

ZLEVA: KALKUS DANIEL, CIKÁN MATOUŠ, HOŘEJŠÍ LADISLAV, RUCKÝ STĚPÁN, TATOUŠEK FILIP, HOŘEJŠÍ JIŘÍ

Kurz Záchranář III nyní pro skauty levněji!

Zachránit tonoucího není jednoduché. Pro zvládnutí této dovednosti je třeba intenzivního tréninku, například je možné absolvovat pětiměsíční intenzivní kurz. Nyní se do něj můžete přihlásit se slevou až 1000 Kč.

Pilotní kurz pořádá Kapitanát vodních skautů ve spolupráci s Vodní záchrannou službou ČČK – MS Praha 6, která v této oblasti realizuje jedny z nejkvalitnějších (a také nejnáročnějších) kurzů. Těžiště přípravy bude na bazénu, ale zahrnuje i víkendový seminář zaměřený na první pomoc. Předpokládá se, že každý účastník bude mít vlastní ABC (ploutve, potápěčskou masku a šnorchl).

KDY A KDE:

Kurz probíhá v měsících leden až květen 2013 každé úterý od 19:30 v prostorách České zemědělské univerzity v Praze 6, SPORTCENTRUM SUCHDOL – BAZÉN.

Přijímací zkoušky: 11. prosince

2012 od 19:15 v prostorách bazénu ČZU (ze stanice metra Dejvická autobusem č. 107 nebo 147 na zastávku Kamýcká). Součástí zkoušek je pohovor a plavecký test. Požadavkem je zvládnutí minimálně jednoho plaveckého způsobu a základy druhého plaveckého způsobu (prsa – kraul).

CENA

Základní cena kurzu je 5 000,- Kč, výše slevy je závislá na účasti (při 100% docházce dosáhne cca 1 000,- Kč).

PŘIHLÁŠKY A DOTAZY:

Hvězdář, organizacni@hkvs.cz

DALŠÍ INFORMACE:

www.vzs-praha.cz, nebo se ptejte Cedníka (cednik@email.cz)

Co kurz nabízí:

- zlepšení plavecké techniky a zvýšení kondice
- zvládnutí záchrany tonoucího
- první pomoc se zaměřením na praktické dovednosti
- základy potápění s ABC
- akreditovanou kvalifikaci Plavčík – záchranář III (možnost uplatnění jako profesionální plavčík)
- možnost dalšího rozšiřování kvalifikace (ZZA, záchranář na divoké vodě, potápěč záchranář, hladinová služba...)

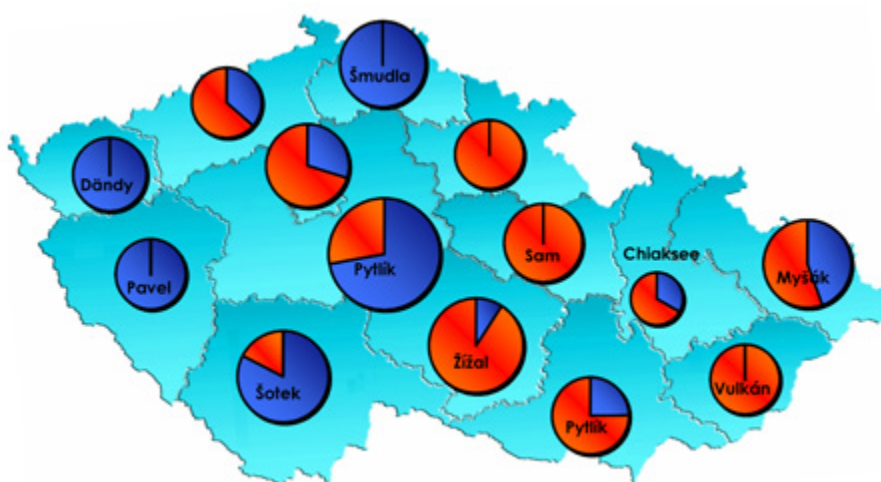

Vodácké desetikoruny k 1. prosinci

„Vodáckou desetikorunu“, zvláštní příspěvek na provoz Sítě VS, odesílá přístav VS nebo oddíl VS prostřednictvím svého střediska po registraci, zpravidla do jarního srazu. Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na účet KVS 2300183549/2010 pod variabilním symbolem (pro rok 2012) 92xxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 90xxxxy.

Příspěvky je možné zaplatit i hotově na srazech kapitanů.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

Stav zaplacených zvláštních příspěvků na rok 2012: kruhové grafy ukazují podíl zaplacených a nezaplacených příspěvků v kraji. Modré pole označuje příspěvky zaplacené, červené nezaplacené.

Wisla 2012

FOTO 14.OS SOUMAŘI ESKADRA

Myšlenka jet na Wislu zrála delší dobu. Zlákala nás mohutnost řeky, minimální provoz na ní, málo dotčená krajina a málo vodních staveb na řece. Wislu jsme spluli na katamaránu ze dvou pramic.

Z Ostravy jsme vyjeli 21.7.2012 v pět hodin ráno a okolo deváté po 260 km jsme byli na místě. Část si prohlédla památku UNESCO - solné doly ve Wieliczce, druhá část zámek s galerií v Niepolomicích a místa vhodná pro spuštění lodí na vodu.

Souloď jsme smontovali a spustili na vodu pod mostem ve městě Niepolomice na 102 km vodní cesty. Po předchozím jednání s panem starostou byly dva osobní automobily a vlek zaparkované, díky vstřícnosti radnice v Niepolomicích, v místním hipodromu. Ten den poprvé a naposledy přšelo, krátká bouřka nás zdržela asi hodinu. V klidu jsme ji přečkali pod mostem. Řeka byla široká 40 až 50 m, rychlost proudu jsme odhadli asi na 5 km/hod. (Šířka řeky bývá 80m). Za 3 hodiny jsme ujeli 20 km a cestou jsme projeli jediným větším šplouchem, o kterém jsme dopředu věděli.

Tábořili jsme na písčíně přímo u řeky, vařili na naplaveném dříví. Táboření bylo zcela jednoduché. Stačilo si vyhlédnout některou z mnoha pláží a na ní rozbit táborek. Služba vařila teplou večeři pro všechny a ráno čaj, ostatní jídlo

bylo osobní záležitostí. Pitnou vodu jsme nabírali v civilizaci, bylo to příjemné zpestření po celodenní soumařině na řece.

Vyploovali jsme mezi třičtvrtě na devět a půl desátou. K nepříjemnostem patřily kmeny pod vodou, silnější protivítr a horko. Z rozhovorů s místními jsme zjistili, že hladina vody v řece je 1-1,5 metru pod normálem, nejnižší za 10 let. Několikrát jsme narazili na mělčiny, ale lehce jsme je překonali. Plavební dráha byla vyznačena větvemi a kilometrůž cedulemi na břehu. Rychlost proudu byla okolo 3 km/hod. Šířka řeky 100-120 m. Denní splavené úseky se pohybovaly od 31 do 45 km.

V civilizaci nás čekala různá překvapení. Někdy bylo obtížné najít hospodu s čepovaným pivem, neplatila česká zásada, že na náměstí je kostel a u kostela hospoda. V cukrárně s příjemným posezením nebylo možnou koupit kávu a tam kde prodávali kávu, nebylo možné zakoupit zákusek. Lidé byli vždy přívětiví a vstřícní.

Na řece jsme po celou dobu nepotkali ani jednu loď, pouze bagr na písek, člun s vodním lyžařem, rybáře a výletní parniček v Sandomierzi. S čím se u nás na řece nesetkáme byly vraky velkých lodí jak přímo ve vodě, tak na okolních březích.

Na 224 km u elektrárny Polaniec jsme museli přenášet. Je zde instalován pohyblivý práh pro provzdušňování vody. Standardně je zde možno plout, ale z důvodu nízkého stavu vody nebyl práh sjízdný.

Cestou jsme navštívili zámek v Baranowie Sandomierskim a hlavně vlastní město Sandomierz na 269 km. Město představuje unikátní soubor staveb, je velmi malebné a jeho komentovaná prohlídka

patří k nezapomenutelným. Také večerní posezení u kytary s domorodci patřilo ke krásným zážitkům.

Zaměstnanci informačního centra v přístavu nám vyšli velmi vstříc, umožnili nám využít sprchy, kuchyňku a nabídli místo pro postavení stanů. Tady jsme se rozhodli naši plavbu ukončit, protože plavební podmínky se zhoršily a fyzicky jsme plavbu nevládli.

Cesta s loděmi zpět do Ostravy trvala 5,5 hodiny a měřila 360 km.

Celkem jsme za 5 dní na vodě spluli 167 km. Bylo nás 7 dospělých na 2 pramicích – Petra, Žoržet, Liška, Radim, Keny, Sten a Štír. Řeka Wisla nás utvrdila v tom, že se jedná o jednu z posledních „divokých“ řek v krásném prostředí, bez zázemí kempů, stánků a dalších výtvarků civilizace. Vzhledem k podmínkám plavby a počasí byla orientačně i fyzicky náročná. V následujících diskuzích jsme se shodli na tom, že na nás zapůsobila hlubokým dojmem a že se sem určitě vrátíme.

Radim

FOTO 14.OS SOUMAŘI ESKADRA

Koloběh vody

Programy o vodě patří do naší činnosti, o tom zajisté žádné pochybnosti nemáte. Možná už jste se ale potýkali s otázkou, jak dostat do dětí ty základní znalosti a postoje, které časem snad sami budou rozvíjet, ať už ve škole, nebo při další činnosti ve skautu a přitom je neotravovat nudným předkládáním faktů? Není to těžké, věřte, jen je třeba chopit to za správný konec ;)

Proč se vůbec zabývat vodou? To je základní otázka, na kterou by skauti, zvláště pak my vodní, měli z rukávu vyspat miliony odpovědí, ale je tomu skutečně tak?

- 1) Voda je základní podmínkou života
- 2) My sami jsme z velké většiny voda (70%)
- 3) Rostliny obsahují až 90 % vody
- 4) Přítomnost rybníků, potoků a řek má vliv na klima krajiny, ve které žijeme
- 5) Voda je životním prostředím obrovské spousty živočichů
- 6) Voda se využívá téměř ve všech provozech a výrobcích
- 7) Důležitá pro zemědělství
- 8) Při špatném zacházení může dělat velké problémy
- 9) Voda je bezvadné prostředí k rekreaci a sportu. (o tom něco víme ;)
- 10) Přítomnost „zdravé“ vody pozitivně působí na lidskou psychiku

... určitě vaše kreativní děti vymyslí i něco dalšího, ale vy sami byste měli být schopní jim dát minimálně tyto základní odpovědi.

KOLOBĚH VODY, POČASÍ

Obrázky koloběhu vody známe všichni ze školy. Není těžké z jednoduchého schématu si vybrat jednotlivé body a zapracovat je do hry. Klidně se může jednat o simulační hru typu: zahrajeme se na kapku vody, která se pohybuje v přírodě a projdeme si jednotlivá stádia, ve kterých se kapka bude nějak chovat...hrajte ideálně v nějakém členitěm terénu, kde předem vyznačíte hrací plochu a území pro jednotlivá stádia. Systém klidně velmi zjednodušte a přizpůsobte věku dětí, ale vždy tak, aby princip zůstal zachovaný!

Nebo můžeme vymyslet a připravit deskovou hru typu „Alenka v říši divů“, kdy si představíme, co se všechno může stát se sněhulákem, kterého jsme v zimě postavili a na jaře se roztekl (vsákl se, odpařil, část využily kytky, ty pak někdo snědl, část pujeje povrchovými vodami do moře, tam se odpaří, a někde vyprší... atd.) prostor pro kreativitu je tady velký. Nejen pro vás ale i pro děti. Po seznámení s tématem je vodní cyklus dobré téma pro rukodělky – udělejte společně velké schéma pomocí vaty a igelitů a všeho možného. U toho si můžete povídat kam až se dostala voda, na

kteří jste v zimě bruslili :)

JEDNODUCHÉ POKUSY

Např. vysvětlovat počasí lze i velmi zábavnou a názornou formou. Tlaková níže a výše se dá i v praxi ukázat – **vyrobte si mraky** v lahvi. Vezměte si PET lahev, korkovou zátku, která do ní pasuje, vhodnou šlapací pumpičku a vodu, nebo líh. Trochu vody nebo lihu nalijte na dno lahve (2-4 cm). Protáhněte šlahoun pumpičky korkovou zátkou tak aby to dohromady těsnilo. Natlakujte lahev (10 až 20 pumpnutí, dle pumpičky) a odšpuntujte. Prudký pokles tlaku způsobí zamlžení v lahvi – mrak. Pokud znovu zašpuntujete a jednou až dvakrát zapumpujete, v lahvi bude zase jasno – tlaková výše. Jednoduchý pokus lze opakovat v podstatě do nekonečna :)

Nezapomínejte, že voda je v atmosféře a neustále jí nadechujeme a vydechujeme a je to významný skleníkový plyn. Ukázat vodu v dechu jde třeba klasickým orosením zrcátka, ale schválně nechte děti, aby na to přišly samy.

Co se života ve vodě týká, mám pro vás jeden nápad. Berte si s sebou v výpravu, na vodu jedno velké klasické sítko a nějakou měkkou pinzetu. Když se někde v potoce zastavíte, čas od času, puňte dětem sítko a nechte je, aby nabrali nějaký sediment ze dna (bahno, písek, spadané listí) do sítko a prosily ho. Sami možná budete překvapeni, kolik živočichů vám v sítku uvízne. Mimochodem, jsou to breberky, které by klidně mohly mít hlavní roli ve sci-fi filmech. Ale pozor, i hmyz patří mezi živé tvory!

Miriam Jandáková, Želvík Plzeň

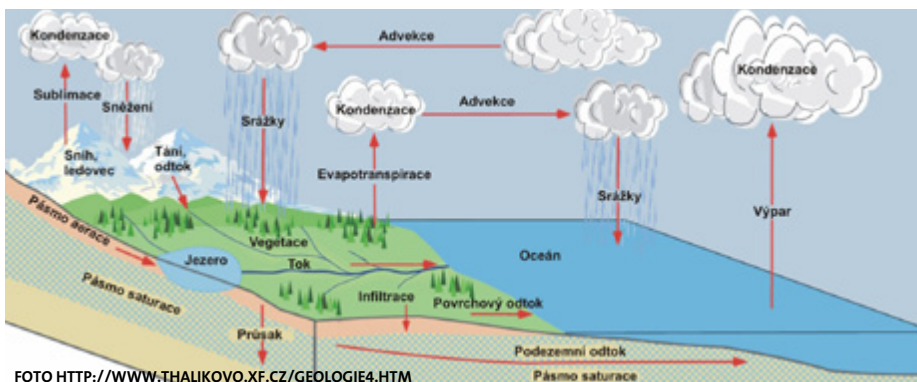

FOTO [HTTP://WWW.THALIKOVO.XF.CZ/GELOGIE4.HTM](http://www.thalikovo.xf.cz/geologie4.htm)

Námořní akademii 2012 Á-HOJ!

Zaznělo společenským sálem Plzeňského volnočasového centra Totem a byl konec. Konec společně strávený více než čtvrt rok kadetů a bocmanů na palubě lodi Walrus, plující pod plachtami Jejího Veličenstva. Společného dobrodružství, cesty za poznáním okolního světa i sebe sama.

Většina kadetů si, kromě úspěšně složené čekatelské zkoušky, zpátky

do svých oddílů, přístavů a také středisek, odváží také přátelství, která vydrží. Vydrží, protože jsou utužena společným odoláváním nástrahám a výmyslům drsných bocmanů a důstojníků.

Letošní ročník je sice už za námi, ale nevěste hlavu, jestli vás láká zažít něco podobného, ale zároveň nového. Možná znáte Námořní akademii z vyprávění,

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

ale to nestačí. „Námořka“ je něco, co se musí ZAŽÍT! Již co nevidět bude na stránkách www.namorniakademie.skauting.cz spuštěno přihlašování na další ročník tohoto zážitkově-vzdělávacího kurzu – Námořní akademie 2013!!!

Těší se na Vás přípravný tým Námořní akademie!

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

Dámské vodácké halenky téměř na dosah

Možná jste už slyšeli, že brzo spatří světlo světa skautské krojové halenky. Ty se budou moci nosit na místo stávajících košil. Taky se na ně tak těšíte? Má to ale jeden háček. Zatím se počítá

pouze s verzí pro pěší. Vodaček je prý málo a nemá cenu je pro ně šít! Proto je teď na nás, abychom se spojily a dokázaly, že zájem o vodácké halenky máme a dáme dohromady dost objednávek, aby se jejich ušití vyplatilo.

Takže vodačko, pokud máš zájem vyměnit starou košili, která potvrzuje tvrzení, že každá vodačka je chlap, za hezkou vodáckou halenku, stačí udělat jediné – objednat si ji! Když nás bude dost, halenky se pro nás ušijí.

CO JE K DISPOZICI?

Objednat lze dvě verze – halenku s dlouhým či krátkým rukávem.

ZA KOLIK?

S dlouhým rukávem stojí 735 Kč, s krátkým 690 Kč.

NEJÍ TO MOC?

Je sice o trochu dražší, než stávající skautské košile, ale viděla jsi cenu halenek v běžných obchodech? Ty levnější jsou

z kdekaké umělotiny, nekvalitně ušité někde v Bangladéši. Tyhle jsou v 96% z bavlny, 4% lycra, ušity v ČR, o kvalitě a stálosti barvy nemluvě.

NECHCEŠ KUPOVAT ZAJÍCE V PYTLI?

Halenky se daly vyzkoušet na srazu K+K v Ostravě, otestovat je ale můžeš i na Mikulášském semináři, či přímo v prodejně JUN v Praze. Na obrázku vidíš prototyp pěšácké s krátkým rukávem.

JAK OBJEDNAT?

Stačí vyplnit formulář [zde](#) (klikni).

Času není mnoho, objednávky uzavřeme už **31. 12. 2012**. Šiř proto tuto informaci dál, ať se dostane ke všem potencionálním zájemkyním. Po uzávěrce dáme vědět, zda se nás přihlásilo dost na to, aby byly objednávky zrealizovány.

NEPROMARNI TUHLE ŠANCI. JE NEJSPÍŠ POSLEDNÍ!

Alois Pučalík – Ali

FOTO ARCHIV ŽLUTÉ PONORKY

Dovolte vzpomínku na Aliho Pučalíka za členy přístavu vodních skautů Žlutá ponorka, za třebíčské skauty, za všechny skauty vůbec a nakonec za všechny, kteří se s ním setkali na řekách, na táborech, na cestách nebo v klubovnách.

Začnu bezvýznamným střípkem z počátku osmdesátých let. Mně a mým kamarádům, s nimiž jsme přebírali 1. oddíl, bylo málo přes osmnáct, byli jsme nadšení, chtěli jsme všechno a nejlépe hned. Například jsme chtěli ve městě oddílovou vývěsku, zasklenou skříňku, jakou má dnes kde kdo. Připadalo nám to správné foglarovské a nechápali jsme, co Alimu na skříňce vadí. Teprve když jsme nepřestávali otravovat, vyprávěl nám, jak do jara roku 1951 vedl skautský oddíl ve Znojmě, ačkoli jinde byl skauting už dávno zlikvidován. A vedl by ho i dál, kdyby si nějaká komunistická kontrola z kraje jejich vývěsní skříňky na ulici nevšimla. Osmnáctiletý Ali dostal na vybranou. Pokud do 14 dní neukončí činnost oddílu, nebude připuštěn k maturitě.

Proč jsem začal právě takto? Pro mě je totiž nejdůležitější ze všeho, co pro nás udělal, že nás v letech

nesvobody chránil a kryl, držel pohromadě vodácké společenství, nastavoval za nás kůži, zatímco nám to nedocházelo a připadal nám málo radikální. Držel ochrannou ruku nad každým z nás, když jsme se nepohodli sami mezi sebou. Nikoho nezatratil, každému vymyslel místo, na kterém byl platný, zatímco nám připadalo, že nás pořad honí a za každý splněný úkol nám vymyslí dva další.

Každopádně byl Aliho přístav skutečným přístavem i v přeneseném slova smyslu. Přístavem, z něhož se neodcházelo, a to ani ve svobodné době. Kdo se v podobných spolcích pohybuje, ví, že je v nich běžné, když se mladí mužové rozejdou se svými vůdci a založí oddíly vlastní. Aliho jeho odchovanci neopouštěli, v přístavu naopak oddíly přibýly.

I mimo Třebíč, řekněme přímo v celostátním měřítku, byl Ali Pučalík přijímán všemi generacemi, což ani u skautů není samozřejmé. On ale na rozdíl od jiných skautských vůdců měl v roce 1990 připravenou celou generaci následovníků a následovnic, které si od jejich dětských let osobně vychoval, aby je následně vyslal do všech možných lesních škol

a kursů a nakonec je s úspěchem nabídl na nejrůznější místa ve skautském hnutí. Kdo si tu dobu pamatuje, ten ví: nebyli jsme sice už žádní zajíci, ale stejně bývali zástupci Třebíče všude nejmladší. To proto, že Ali Pučalík i další třebíčští skautští vůdcové, byli – aniž mohli tušit, že komunismus jednou padne – prostě připraveni.

Viděno dnešním pohledem, zvládal Ali ke své lékařské odbornosti role praktického pedagoga pro všechny věkové kategorie, roli manažera středně velké firmy, jakož i personalisty a všeho ostatního, co se dnes studuje na vysokých školách. Nelpěl přitom na funkcích, zato do nich promyšleně vysílal nás ostatní. Asi nejsem sám, kdo přijal některé úkoly jenom proto, že si ho Ali vybral, čímž nám dal najevo, že věří, že je zvládneme.

Teď by mě mohl vystřídat mnohý z přítomných a přidat něco ze svých vzpomínek, doplnit mě věcmi, které jsou pro něj důležitější, věcmi, na které jsem zapomněl nebo vůbec nevěděl. Bude k tomu ještě spousta příležitostí, dokud tu zůstane aspoň poslední z odchovanců Aliho Pučalíka. A možná i potom, jestli se vyplní slova, která napsal jeden z těch, kteří po Alim přístav převzali. Jsou to slova, která bych si přál napsat sám:

„Až jednou přijede do Třebíče nějaký skautík a půjde Pučalíkovou ulicí ke Svojsíkovu nábřeží, navede ho modrý diamant ledňáčka k Jihlavce. K řece, která není bůhví jak velká ani vodácky atraktivní, ale příjemná a splouvaná všemi těmi, kdo se naučili od Aliho poslouchat, jakej má hlas, když se směje a nezlobí, jak se chechtá, když je silnější a zahrozí a jak umí hučet, když zuří a chmátne po všem, co se jí neopatrně postaví do cesty, aby

se nakonec umoudřila a dotekla až tam, kde se spojí s řekou Dyjí. Tak vykoná tu pouť vody, proti jejímuž proudu se kdysi vydal Ali a teď znovu spočine u Dyje ve Znojmě. Skautíkovi bude řeka vyprávět, jak nás toho spoustu naučil a co nám všechno dal a že to nejcennější a nehmotný jsme pochopili až později. O jeho důrazu na vzdělání a vzdělávání není potřeba mluvit, je potřeba ho naplnit. To, co zažil od mládí, ho naučilo pokoře, která tolik dneska chybí. Nějaký naříkání

mu proto bylo cizí, vždycky znovu a znovu dělal vše pro to, aby svět byl lepší, a začal u sebe, aby to jeho konání bylo měřítkem, od něhož se musí počítat. To všechno skautíkovi řekne naše řeka a zatím my to po těch ostatních řekách dáme vědět, že Aliho plavba už skončila a že to byla dobrá plavba! AHOJ! a S bohem Tvá Žlutá ponorka.“

FOTO ARCHIV ŽLUTÉ PONORKY

Ali jako člen instruktorského sboru ILŠ, seniorské LŠ a lesního kurzu VS na Lančově, 2000: zleva Vezír, Ali, Pavel Sitauer, Ježek, Střelka, Jura Ott, Lejdy

FOTO ARCHIV ŽLUTÉ PONORKY

Ali při křtu nových kanoí, 1969

Aliho životopis

Ve čtvrtek 15. listopadu zemřel ve věku 80 let MUDr. Alois Pučalík. Mezi Třebíčany byl znám pro svou činnost v oblasti skautingu. Za dlouholeté zásluhy o rozvoj skautského hnutí obdržel v roce 2005 titul čestného občana města Třebíče.

MUDr. Alois Pučalík se narodil

1. října 1932 v Olomouci. Když mu byly dva roky, přestěhoval se s rodiči do Chuchelné, kde od září 1938 navštěvoval školu. V době obsazování Sudet německou armádou musela celá rodina opustit slezské pohraničí a odejít do Zlína. Již jako žáček druhé třídy obecné školy si nedaleko

domu, kde bydlel, všiml klubovny skautského oddílu. Než však stačil s tamními skauty navázat kontakt, byla klubovna z důvodu rozpuštění Junáka uzavřena. Psal se totiž rok 1939 a začínala druhá světová válka.

V roce 1941 se pan Pučalík s rodiči znovu stěhoval, tentokrát

do Kroměříže. Skautingu se začal věnovat hned první den po osvobození města sovětskou armádou, tedy 5. května 1945. To mu bylo dvanáct let. On sám tento okamžik ve svém životě komentoval takto: „Společně se spolužákem Milošem jsme se procházeli městem, kde se nám dostal do rukou náborový leták s přihláškou do Junáka, a tak jsme se okamžitě šli přihlásit, a teprve zpětně jsme si vyžádali souhlas rodičů, což v mém případě bylo velmi obtížné, neboť moji rodiče byli velcí sokoli.“

V Kroměříži navštěvoval skautský oddíl pouze osm měsíců. Splnil si zde nováčkovskou zkoušku, značnou část prvního stupně a složil slib. Více už nestihl, protože jeho rodina znovu měnila bydliště. Tentokrát se usadila ve Znojmě, kde se Alois Pučalík stal opět věrným členem skautského oddílu. V té době středisko pořádalo rádcovský kurs, na který se přihlásil. Tak tedy započala jeho vůdcovská příprava. Působil nejprve jako podrádce a později jako rádce družiny Sobů.

V roce 1947 byl Alois Pučalík vyslán na skautské Jamboree do Francie, kde jej velice nadchly oddíly vodních skautů. Náhoda tomu chtěla, že v té době dva skauti ze Znojma zakládali vodácký oddíl. Pan Pučalík se k nim po návratu z Francie bez váhání přidal. Ve vodáckém oddíle prošel téměř všemi funkcemi. Nejprve absolvoval kormidelnický kurz, později se stal lodivodem, dále přístavným oddílu, zástupcem kapitána a nakonec kapitánem oddílu. V této funkci setrval až do

„rozeznání“ oddílu v roce 1951.

Pan Pučalík byl všestranně zaměřený, ale již ve čtrnácti letech se začal důkladněji zabývat odbornými vědami ze zdravotní pomoci. Ty jej nakonec zavedly až k jeho stomatologické profesi. Cesta to však vůbec nebyla jednoduchá. Po maturitě na gymnáziu v roce 1951 nastoupil na Lékařskou fakultu Masarykovy university v Brně. V rodině však tehdy nastaly závažné události. Jeho otec i strýc byli zatčeni za tzv. protistátní činnost. Pravděpodobně proto byl pan Pučalík po absolvování prvního ročníku lékařské fakulty povolán k nástupu prezenční vojenské služby bez zbraně k pomocným technickým praporům, kde sloužil dva roky. Teprve po dalším pracovním nasazení na stavbě čistící stanice v Modřicích se mohl po třech ztracených letech vrátit k přerušnému studiu stomatologie na lékařské fakultě.

Rok 1959 se stal pro Aloise významným – nejen že úspěšně odpromoval, ale také se oženil a nastoupil do zaměstnání v Třebíči. Věnoval se stomatologické profesi. V roce 1961 se mu narodila dcera Marta.

V době, kdy byla skautská organizace zakázána, se pan Pučalík pilně věnoval alespoň práci v turistickém oddíle. Po obnovení činnosti Junáka v roce 1968 založil 1. oddíl vodních skautů v Třebíči. O rok později složil vůdcovskou zkoušku a absolvoval instruktorskou lesní školu na Červeném Hrádku. Roku 1970 úspěšně vykonal kapitánskou zkoušku a stal se

krajským kapitánem tehdejšího Jihomoravského kraje. Po prázdninách v roce 1970 ještě stačil založit 2. oddíl vodních skautů – Modrou dvojku a z 1. oddílu pozemních skautek se stal oddíl skautek vodních.

V říjnu 1970 musela být skautská činnost oficiálně zakončena a středisko Junáka v Třebíči přešlo do Pionýrské organizace. Alois Pučalík se však nevzdával, a tak se v dubnu 1971 oddělila vodácká část a vytvořila pod patronátem Závodního výboru ROH Západomoravských strojřin (později Elitex) samostatnou vodáckou pionýrskou skupinu. Zde až do listopadu 1989 vyvíjeli vodáckou, a jak také převážná část rodičů věděla, i skautskou činnost. A proto nebyl problém, aby po událostech v roce 1989 všichni táhli za jeden provaz a založili přístav vodních skautů v Třebíči.

Alois Pučalík působil jako kapitán přístavu vodních skautů v Třebíči až do roku 2001. V letech 1998 – 2004 pracoval jako předseda Okresní rady Junáka. Poté byl členem Okresní rady Junáka a aktivně se podílel i na vedení přístavu.

Milan Zeibert – Ježek

Článek převzat z: <http://www.trebic.cz/zemrel-cestny-obcan-mesta-alois-pucalik/d-14573/p1=9471>

Skautovat jsem začal hned první den po osvobození...

V RÁMCI PROJEKTU SKAUTSKÉ STOLETÍ VZNIKL ROZHOVOR S ALOISEM PUČALÍKEM - ALIM. V ROZHOVORU SE DOČTETE O JEHO SKAUTSKÝCH ZAČÁTCÍCH, ZÁKAZECH A ÚSPĚSÍCH I O POSLEDNÍM OBNOVENÍ SKAUTSKÉ

ORGANIZACE V ROCE 1989.

PŘEČTĚTE SI CELÝ ROZHOVOR V ELEKTRONICKÉ KAPITÁNSKÉ POŠTĚ, ČÍSLO 21, LEDEN 2012.

Marie Mazánková – Kapitánka

FOTO ARCHIV SKAUTŮ Z MLADÉ BOLESLAVI

S lítostí oznamujeme, že se na svou poslední plavbu vydala Marie Mazánková – Kapitánka z Mladé Boleslavi. Skautingu zasvětila celý svůj život, stála u zrodu dívčího vodního skautingu, riskovala své bezpečí a svobodu v dobách skautům nepřívznivých, byla nám vždy ochotným rádcem a pomocníkem. Čas, který jí byl vyměřen, naplnila vrchovatě a život, který žila hlavně pro ostatní, stál za to. Rádi a dlouho budou vzpomínat jistě nejen boleslavští skauti a skautky.

Kapitánka byla významnou

FOTO ARCHIV SKAUTŮ Z MLADÉ BOLESLAVI

postavou dívčího vodního skautingu, skautskou výchovu v dívčích oddílech začala obohacovat vodáckými prvky již v roce 1947, kdy vodní dívčí oddíly nebyly ještě oficiálně povoleny. Byla kormidelnicí jedné z prvních dívčích posádek v Čechách – Vlnek, která působila pod 6. oddílem v Mladé Boleslavi.

Když byly po druhé obnově Junáka dívčímu vodnímu skautingu již dveře otevřeny, věnovala Kapitánka veškeré své úsilí k vytvoření samostatného oddílu, což se jí v roce 1969 podařilo a v Mladé Boleslavi byl založen 5. oddíl vodních skautek, který pracuje dodnes. Intenzivní skautský vodácký program pod Kapitánčiným vedením byl odměněn nejen úspěchy na závodech, ale i množstvím dospělých, kteří se při třetí obnově Junáka v roce 1990 přihlásili zpět k činnosti a umožnili tak 5. oddílu pokračovat v přerušené práci. Kapitánka stála v čele našeho přístavu až do roku 2002, kdy předala vedení své dceři Marušce Rypáčkové.

Kromě nesporných Kapitánčiných přínosů pro vodní skauting mě stále udivuje

její schopnost vidět na několik let dopředu. Jak jsme tenkrát ohrnovali nos nad jejím návrhem přijímat do oddílu předškoláky, věnovat jim samostatnou posádku a připravovat je na vstup do oddílu. Nikdo se s nimi nechtěl „patlat“, vadilo nám, že neumějí číst, psát, plavat a kdovíco všechno. A vida, dnes je tu skautský předškolní program, intenzivně se na něm pracuje, určitě má budoucnost a nemálo oddílů s ním má dobré zkušenosti. Mohli jsme být mezi nimi, ale asi se nám tenkrát zdálo, že Kapitánka už „dnešnímu skautu nerozumí“. Zamysleme se nad radami našich oldskautů, alespoň některými, mohou v nich být ukryty cenné zkušenosti a skryté vize, byť trochu starodávně podané. Je na nás, abychom je objevili a ty dobré uvedli v život.

Úsilí a nadšení s jakým se Kapitánka vrhala do průkopnické činnosti na poli dívčího vodního skautingu zaslouží náš velký dík. Obětavost a značná rizika, která na sebe Kapitánka, zvláště v sedmdesátých letech, brala zaslouží náš obdiv. Jistě tedy nebude od věci, pokud obojí poslouží jako vzor při sebehodnocení našeho současného skautského působení.

Renča

FOTO ARCHIV SKAUTŮ Z MLADÉ BOLESLAVI

ILŠ a motivační lesní kurz

Sciens Vincit – instruktorská lesní škola

Centrum vzdělávání Parvula pořádá ve spolupráci s 4. přístavem vodních skautů a skautek Jana Nerudy Instruktorskou lesní školu **SCIENS VINCIT**, která bude zaměřena na přípravu instruktorů vzdělávacích akcí všestranného

zaměření a dovedností s velkým důrazem na vodní aktivity a vodní sporty. Budoucí instruktoři se budou připravovat na organizování a řízení vzdělávacích akcí, zpracovávání projektů a grantů, ale především si své

znalosti ověří podílením se na přípravě a vedení motivačního lesního kurzu **SEALS**.

Vstupní podmínky na ILŠ upravuje ŘVČČJ v bodě 15.2.

SEALS – motivační lesní kurz

Máš rád(a) polední klid, musíš vědět, co budeš dělat za hodinu, potřebuješ znát a dodržovat denní rozvrh - ano? – tak ty se k nám nehlaš!

Nevadí ti, že nevíš, co bude za 5 minut, jsi schopen(a) během chvilky být připraven(a) na cokoli, umíš rozdělat oheň bez zápalek (zapalovače), ulovit si večeri, zacházet s nožem, sekerou, pilou a jinými nástroji?

Víš jak skočit do neznámé vody abys to přežil(a), použít lano pro sestup i výstup, ošetřit kamaráda a bezpečně ho transportovat?

Dokážeš přimět mozek pracovat v jakoukoliv denní či noční hodinu,

odpočatý(á) či unavený(á), táhnout s druhými za jeden provaz ať jsou světlí, tmaví, hubení, silní, milí či protivní?

NE? – ale máš chuť si to vyzkoušet, něco se naučit a pokusit se vše zvládnout? – SKVĚLÉ! – SEALS je kurz přímo pro tebe.

ANO? – výborně! SEALS je i pro tebe! Přijed' si dokázat, že to stále zvládáš a prohlub své dovednosti. Přijed' se podělit o své zkušenosti a zážitky s ostatními. Budeš vítán!

Vstupní podmínky pro SEALS upravuje ŘVČČJ v bodě 10.2 a je určen pro zájemce 16+ (rovery, čekatele, vůdce a dospělé členy Junáka)

MÁŠ-LI ZÁJEM O ÚČAST, NAPIŠ NA KINGKONG@KORRIG.CZ , RÁD TI POSKYTNU BLIŽŠÍ INFORMACE NEBO SLEDUJ NÁŠ WEB, KTERÝ BUDE V PROVOZU OD NOVÉHO ROKU WWW.LSVS.CZ

Na tvou účast se těší King&tyl instruktorů

Na činnost Sítě vodních skautů poskytly za poslední dobu dobrovolný desetikorunový příspěvek za každého registrovaného člena následující přístavy a oddíly:

310	VS Jihočeského kraje	3910 Kč
425.03	5.OVS Kon-Tiki	230 Kč
513.07	7.PVS Flotila Liberec	810 Kč
627.02	1.OVS Neptun Znojmo	380 Kč
713.07	5.OVS Tamatea Ptení	140 Kč

Zvláštní příspěvky na činnost KVS zasílejte na účet KVS 2300183549/2010 (FIO banka a.s.) pod variabilním symbolem (pro rok 2012) 92xxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska).

11. Středoevropské Jamboree ve znamení živlů

FOTO DANIELA KUTILOVÁ-KŠIROVÁ

Není žádným tajemstvím, že letos v létě proběhlo 11. Středoevropské Jamboree na Slovensku. Češi na takové akci samozřejmě nemohli chybět. Český kontingent čítal téměř 160 skautek a skautů, účastníků i dospělých členů servistýmu. Jamboree začalo 11. 8. příjezdem účastníků do kempu Králova Lehota poblíž stejnojmenné vesnice. Servisáci se na místo konání sjeli o pár dní dřív, aby mohli vše připravit. V den zahájení Jamboree panovalo sychravé, chvílemi deštivé počasí. Ale protože skaut je nepromokavý, v klidu jsme po příjezdu postavili stany, zabydleli se a připravili se na zahajovací ceremoniál.

FOTO LUDEK JANČA – JOE

Bratři Slováci to měli pěkně připraveno – se zavázanýma očima nás provedli jednotlivými živly, které posloužily jako motivace pro programové bloky. V bloku Terra jsme poznávali slovenskou zemi díky vysokohorskému výšlapu v krásných Tatrách. Blok Aeris byla dobrovolnická činnost, nedílná součást života každého skauta. Pomáhali jsme všude, kde bylo potřeba, jako například v archeoskanzenu, který jsme si po práci mohli celý projít. Blok

Ignis se odehrával přímo v kempu a jeho náplní byly zajímavé hry a aktivity. Další blok byl inspirován živlem, který nás všechny spojuje – Skauting. Tady jsme si mohli vyzkoušet, vedle skautských dovedností jako například rozdělávání ohně, také lidová řemesla a tance.

FOTO JAN HOLOUBEK – PIKO

Blok Aqua byl hlavní atrakcí celé akce a už podle názvu se dá odvodit, že byl zaměřený na vodu. Vzhledem k blízkosti přehrady Liptovská Mara organizátoři využili všechny možnosti, které se jim nabízely. Na rozlehlé Maře jsme si vyzkoušeli jachting na „Mackovi“ – vlnkové lodi ostravských vodních skautů. Při jízdě na pramicích jsme naopak trénovali týmovou spolupráci. A nechyběla námořní bitva, motivovaná příběhem Banánové republiky, která je obléhána námořní blokadou. Adrenalinovou atrakcí však byl rafting na divoké vodě na umělém kanále. Pro většinu z nás to byla výjimečná příležitost okusit vodu na vlastní kůži. Čeští vodní skauti z řad členů servistýmu pomohli slovenským organizátorům zvládnout náročný vodní program,

FOTO MARTIN KRČEK – JACK

aby si ho nejen účastníci, ale i ostatní servisáci pořádně užili. A nutno dodat, že blok Aqua patřil mezi nejvíce propracované, ne-li nejpropracovanější programové bloky celého Jamboree.

FOTO LUDEK JANČA – JOE

Akce jako středoevropské Jamboree představují ideální příležitost okusit zahraniční skauting na vlastní kůži, poznat nové lidi a třeba si mezi nimi najít i nové přátele. Modrý nebo béžový kroj, na to se ve skautingu nehledí. V roce 2014 bude středoevropské Jamboree pořádat Česká republika. Tak co, potkáme se tam?

*David Tureček – Dave
Kateřina Motlová – Káťa*

Více fotografií: <http://picasaweb.google.com/jamboree2012.cz>

FOTO JAN HOLOUBEK – PIKO

Mokr  dějiny zem  Koruny  esk 

VI.  ast: VIKINGOVÉ NA HRADČANECH

Jak rádi si hrajeme na rabi ky páchnoucí potem a solí se jmény jako Thorvaldson, Hafale, Rud  Erik, Zrzav  Orm, Vikki!

Vikingové neboli Norman  byli germ n st  obyvatel  Skandinávie a Dánska v 8.–11. století. Slovem vik označovali dlouh  záliv, kaňon či fjord a byli to p vodn  rybáři a zemědělci Severu. Protože podobn  bylo drsn  a zem  ne rodn , vydávali se na lodích kolonizovat dal i a dal i kraje. Cílem  tok  Vikingů byla oblast Severního moře – Británie, Irsko, Island, Farsk  ostrovy. Při plavbách na svých knarrech, langskibech, snekkarech a drakkarech objevili Grónsko a Severn  Ameriku (Vinland). Napadali i pob e i a oblasti kolem velkých řek fransk  r i e, r. 911 založili na Sein  v vodstv i Normandie, ve St edomo i Sicilsk  království, r. 1066 dobyli Anglii a patřili k hlavním v dcm 1. k i ov  výpravy do Palestiny.

Do evropského vnitrozemí vnikali po řekách, jejich cílem byl i východ. Konstantinopol se jim sice dob t nepodařilo, ale usadili se v Kyjevě, Novgorodě a dal ich m stech Rusi,

kteře dali jméno. Finové od Lado sk ho jezera dodnes naz vaji Švédy jménem Ruotsi...

V chodn  Vikingové (Varjagové)  ili na ostrov  uprostřed jezera, p du neobd l vali, potraviny dov  zeli z okolních slovanských osad. Kyjev založil varja sk  n eeln k Oleg (Helgi?), po něm nastoupil Igor (Ingvar?), syn Rurika, jenž Vikingy na východ přivedl (podle dánských kronik se kdysi jist  Hafale Klal pokusil uchvátiti d nsk  tr n; měl bratra Rorika). Igor napadl Cařihrad, ale byl odražen pomocí plamenomet  (řeckého ohně). Raději se pak pustil do dobývání Kaspického moře a  zerb jd anu po Volze. Jeho syn měl j  slovansk  jméno Svatoslav, manželka Olga (Helga?) se dala v Cařihradě pok titi.

I Svatoslav leccos dobyl a po jeho smrti se jeho syn ckov  trochu vyzraždili. Zbyl ten, který st l K. Havl ckovi modelem pro Křest svatého Vladimíra (pokřtěn r. 988). Jeho potomci j  měli jen slovansk  jména Svatopluk, Jaroslav, Msti-

slav, ale dále si řikali Rurikovci. Jejich válečníci byli předobrazem bohatýrů (kupř. Ilja Muromec).

První prok zan  kn i e Čechů byl Bořivoj, ten, co měl za manželku svatou Ludmilu. Po n m vládl syn Spytihněv, po r. 915 druhý syn Vratislav a po jeho smrti Václav, později ře en  svat . Jeho matka dala u skrtit svou tchýni Ludmilu prokazateln  vikingsk mi družiníky Tunnou a Commonem.

Smrt Václavova je dostate n  známa, le  toho 28. z r  935 to neudělal Boleslav, ale jeho dva vojáci jménem ústa a Tyr. Jméno Tyr  i Tur se v nejstar ich  esk ch pověstech několikrát opakuje (také v legendární bitvě na Tursk m poli, kde b zliv ho Neklana zastoupil Tyr). Jméno je prokazateln  normansk , Thor byl vikingsk  b h hromu, blesku a války, mlad i Tyr bohem vítězných bitev.

Svat  Václav, kter  nejprve porazil kouřimského (zlick ho?, slavn kovsk ho?) Radslava, byl v roce 929 sám poražen císařem Jindřichem I. Pt c n kem a zavázal se mu posílat 120 vol  a 300 stříbrných, aby udržel  eskou samostatnost. Je proto zobrazován jako válečník. Jeho zbroj (dr t n  košile a štít) je normansk , dochovan  přilba kladen  od dob Karla IV. na Václavovu lebku je rovněž seversk  práce.

V této souvislosti se nezdá být nepravd podobn  hypotéza, kterou hlásají nacion ln  sm yšlej c  N mc i a zatracují nacion ln  sm yšlej c  Slovan , že Norman  dali svou krev nejen rusk m Rurikovc m,

ale i polsk m Piastovc m a  esk m Přemyslovc m a Slavn kovc m.

Ostatn , kd ž Přemyslovci r. 955 vyvraždili sv  p ibuzn  Slavníkovce na jejich hradu Libice, zbyl ten nejv z en jší naživu. Byl to Vojtěch, od r. 982  esk  biskup, autor nejstarší  esk  p sn  Hospodine, pomiluj ny i nejstarší polsk  p sn  Bogurodzica, ten, který založil Břevnovsk  kl oster a Uhr m pokřtil krále Štěpána. Byl prvním Čechem, kter  se prokazateln  plavil po moři, p y na Rujanu. Jeho atributem je velmi často pádlo.

POZNÁMKA:

Na celém světě m  patron skautů svat  Jiří svátek 23. dubna, jen u nás o den později. 23. dubna 997 vstoupil biskup Vojtěch někde na břehu Baltu Prus m do posv tn -

ho háje a byl za to zabit. Kd ž byl prohlášen za jednoho z patron   esk  zem , ocitlo se jeho jméno ve výroční den v kalendáři a rytíř Jiří ustoupil na 24. dubna.

Př st : Na po atku byla s l

Vezír

Elektronický inkoust... Je zde!

Tým eKP pro vás má novinku! Toto číslo bude první, které bude vydáno i ve formátu pro čtečky elektronických knih.

eKP bude vydána ve formátu .MOBI (čtečky Kindle) a .EPUB ne-

dlouho po vydání PDF verze.

Sledujte web vodni.skauting.cz!

Pokud máte svůj návrh, či názor na toto téma, rádi si jej přečteme na adrese kp@skaut.cz

tým eKP

Promluva k 12-ti měsíčkům

Už se nám to blíží... Sněhové vločky padají ze všech stran a svátek s velkým S, chutnající po pečivu je pomalu za dveřmi. Rok uběhl jako voda (sranda klišé u vodních skautů), mnoho práce za námi. A taky před námi. **Tým eKP pořád hledá velitele** pro další jasné směřování, člověka, který se bude obsahem tohoto okolím obdivovaného média bavit. Bavit a vést, toť úkol pro další rok. Parta skvělých lidí se zatím

naučila, jak krátkými přískoky v krizi pokračovat ve svém úkolu a informovat nejen prozaicky, ale i poeticky a metodicky oddíly vodních skautů. A tak s popřáním příjemných svátků a klidného volna do Silvestra mezbývá než popřát eKP do dalšího roka mnoho obětavých a zdatných prvních důstojníků, než se objeví - či bude objeven, nový kapitán.

Pytlík JMK

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

číslo 27, listopad 2012

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajsí kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do databáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete své jméno, oddíl, přístav (středisko) na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Vladimír Cvrček - Vezír, Jan Fischer - Hvězdář, Michal Kordík - Pytlík, Vladimír Kučera - Kingkong, Renata Čížková - Renča, Adéla Selnarová, Radim, Miriam Jandáková - Želvík, Veronika Bajzíkova - Meruňka, Zuzana Pozlovská - Pumpa, Milan Zeibert, Ježek, David Tureček - Dave, Kateřina Motlová - Káťa. • **Foto na titulní straně:** Zdeněk Jančík - Jánošík. • **Fotografie uvnitř čísla:** Michal Dončuk - Don, 14.OS Soumaři Eskadra, archiv Námořní akademie, archiv Žluté ponorky, archiv skautů z Mladé Boleslavi, Daniela Kutilová-Kšířová, Luděk Janča - Joe, Jan Holoubek - Piko, Martin Krček - Jack.

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů. • **Šéfredaktor čísla:** Michal Kordík - Pytlík.

Jazykové úpravy a korektury: Tomáš Nechvátal, Helena Káňová - Liška, Renata Čížková - Renča, Eliška Krýže.

Sazba: Václav Černík - Vašek. • **E-mailové rozesílání:** Michal Hoznedl - Bobr.

Uzávěrka prosincového čísla 21. prosince 2012.

